

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1036. számú

törvényjavaslat

az egészségügyben működő szakmai kamarákról

Előadó: dr. Molnár Lajos
egészségügyi miniszter

Budapest, 2006. október

2006. évi ... törvény

az egészségügyben működő szakmai kamarákról

Az Országgyűlés – hazánk hagyományait és az európai fejlett demokráciák gyakorlatát követve, ugyanakkor az utóbbi évtized tapasztalatait hasznosítva a szakmai kamarák működése kapcsán – elismeri az egyes egészségügyi szakmák gyakorlóinak jogát a szakmai önkormányzathoz, ugyanakkor tiszteletben tartja az egyesülés alkotmányos szabadságát.

A szakmai önkormányzat lehetővé teszi, hogy az egyes szakmák gyakorlói közvetlenül és az általuk választott testületek, tisztségviselők útján demokratikusan – a törvények által meghatározott keretek között – önállóan intézzék szakmai ügyeiket, meghatározzák és a közérdekkel összhangban képviseljék szakmai, etikai, gazdasági és szociális érdekeiket, társadalmi súlyuknak, szellemi tőkéjüknek megfelelő mértékben hozzájáruljanak az egészségpolitika alakításához, a lakosság egészségügyi ellátásának javításához. A szakmai önkormányzatiság azonban a szakma gyakorlóit nem korlátozhatja abban, hogy a megfelelő, és különös szakmai érdekeikhez legközelebb álló szakmai szervezethez való tartozás kérdésében maguk dönthessenek, még kevésbé abban, hogy képesítésüknek megfelelő tevékenységüket – a szakmai önkormányzásban való intézményes részvételükre tekintet nélkül – szabadon gyakorolhassák.

Az Országgyűlés e célok elérése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Az egészségügyi szakmai kamarák rendszere

1. §

(1) Az egészségügy területén működő szakmai kamarák az orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek, egészségügyi szakdolgozók önkormányzattal rendelkező szakmai, érdekképviselői köztestületei.

(2) Az egészségügy területén szakmai kamaraként

- a) Magyar Orvosi Kamara,
 - b) Magyar Gyógyszerészi Kamara,
 - c) Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara
- működik.

(3) A szakmai kamarák feladataikat

- a) az alapszabály szerint létrehozott területi szervezeteik, valamint
 - d) országos szerveik
- útján látják el.

(4) A területi szervezetek és az országos szervek jogi személyek.

(5) A szakmai kamarák működésének megkezdéséhez legalább 60 fő bejelentkezett kamarai tag szükséges. Amennyiben a már működő szakmai kamara taglétszáma a működés során a 60 főt nem éri el, a szakmai kamara tevékenysége – a 2. § f) valamint j)–k) pontjaiban felsorolt feladatok ellátásán kívül – szünetel azzal, hogy új tag a kamarai nyilvántartásba a szünetelés időtartama alatt is felvehető. A szünetelés időtartama az e törvény, valamint az alapszabály szerint megválasztott kamarai szervek illetőleg tisztségviselők megbízatásának határozott időtartamába nem számít bele azzal, hogy a szakmai kamara működésének két évet meghaladó szünetelését követően a kamarai működés ismételt megkezdéséhez a kamarai szervek, illetőleg tisztségviselők újraválasztása szükséges. A szünetelés a fennálló kamarai tagsági viszonyokat nem érinti.

(6) A kamarai működés szünetelésének időtartama alatt az (5) bekezdés szerinti feladatok ellátása érdekében a területi szervezetek ügyviteli szervezetei, illetőleg a 10. § szerinti országos ügyviteli szervezet folyamatosan működnek, illetőleg a szakmai kamara országos elnöksége ellátja a 16. § (4) bekezdése szerinti feladatát.

II. Fejezet

A szakmai kamarák feladat- és hatásköre

2. §

A szakmai kamara

a) az egészségügyi hivatás gyakorlásával és az egészségügyi tevékenységgel összefüggő kérdésekben képviseli és védi tagjainak érdekeit és jogait, és – külön jogszabályokban meghatározott keretek között – egyedi ügyekben is elősegíti ezen jogok érvényesítését;

b) megalkotja alapszabályát;

c) a kamarai tagok által végzett egészségügyi tevékenység gyakorlására vonatkozó, a kamarai tagsággal összefüggő etikai szabályokat alkot, és az e törvényben meghatározott esetekben a tagjaival szemben etikai eljárást folytat le;

d) véleményezési jogot gyakorol

da) az egészségügyi tevékenység szervezeti vagy működési rendjét érintő állami, egészségbiztosítási, helyi önkormányzati döntések meghozatalánál,

db) a képzés, a szakképzés, a szakmai továbbképzés követelményszintjének meghatározása tekintetében,

e) felkérésre, kijelölt szerve útján szakértőként részt vesz az adott egészségügyi tevékenység végzésével járó egészségügyi szolgáltatások minőségi ellenőrzésében;

f) nyilvántartást vezet a tagjairól;

g) tagjai körében továbbképzést szervez;

h) feladatkörében együttműködik az egészségügy területén működő társadalmi szervezetekkel, véleményének, illetve döntéseinek kialakításába – szükség szerint –

bevonja az érintett egészségügyi érdek-képviselői szerveket;

i) ellátja azokat a további feladatokat, amelyeket törvény a hatáskörébe utal, illetve azokat az érintettek megállapodása alapján átadott feladatokat, amelyek átvételét állami, helyi önkormányzati vagy egészségbiztosítási szervektől jogszabály nem tiltja;

j) az érintettek kezdeményezésére egyeztető eljárást folytat le tagjai körében az egészségügyi tevékenység gyakorlásával összefüggő vitás kérdésekben;

k) közzéteszi – a továbbképzési program, a továbbképzés teljesítéséért megszerezhető pontszám és a továbbképzést szervező megjelölésével – az elfogadott szakmai továbbképzések jegyzékét.

III. Fejezet

A szakmai kamarák szervezete

A területi szervezetek

3. §

(1) Az e törvényben és az alapszabályban meghatározott feladatok ellátására az alapszabály szerint kamarai területi szervezeteket kell létrehozni.

(2) A területi szervezetek megalakítására, szervezet rendszerére, tisztségviselőire és azok megválasztásának módjára, valamint feladataik ellátására – e törvény eltérő rendelkezésének hiányában – az alapszabály rendelkezései irányadóak.

(3) A területi szervezeteket úgy kell létrehozni, hogy azok megfeleljenek az e törvény szerinti feladataiknak.

Az országos szervek

4. §

(1) A szakmai kamara legfőbb képviselői szerve a területi szervezetek választott küldötteiből álló küldöttközgyűlés, amelynek kizárólagos hatáskörébe tartozik a szakmai kamara alapszabályának, illetőleg etikai szabályzatának a megalkotása és módosítása, valamint – a 6. § (4) bekezdésére is figyelemmel – országos tisztségviselőinek, az országos etikai bizottság valamint az országos felügyelőbizottság tagjainak megválasztása, továbbá az országos felügyelőbizottság éves beszámolójának elfogadása. Az alapszabály a küldöttközgyűlés részére más kizárólagos hatásköröket is megállapíthat.

(2) A küldöttközgyűlés tagjai:

a) az alapszabály szerint 4 évre, titkos szavazással választott küldöttek, szavazati joggal,

b) a szakmai kamara országos elnökségének (a továbbiakban: országos elnökség) tagjai, tanácskozási joggal,

c) a szakmai kamara országos etikai bizottságának, országos felügyelőbizottságának, valamint az alapszabály szerint létrehozott más, országos állandó bizottságok elnökei, továbbá az etikai kollégium elnöke, tanácskozási joggal.

(3) A küldöttközgyűlést szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal össze kell hívni. Az alapszabály rendelkezhet a küldöttközgyűlés gyakoribb összehívásáról, valamint meghatározhatja a kötelező összehívás további eseteit is.

(4) A küldöttközgyűlés határozatképes, ha a küldöttek több, mint fele jelen van. A küldöttközgyűlésben időközben megüresedett küldötti helyek betöltésére, illetőleg a határozatképtelenség esetén követendő eljárásra az alapszabály rendelkezései irányadóak.

(5) A küldöttközgyűlés a határozatait a szavazásra jogosult jelenlévők többségének egyetértő szavazatával hozza. Az alapszabály elfogadásához és módosításához a szavazásra jogosult jelenlévők 2/3-ának egyetértő szavazata szükséges.

5. §

A küldöttközgyűlés kizárólagos hatáskörébe nem tartozó, törvényben, valamint az alapszabályban meghatározott feladatok ellátására a küldöttközgyűlés országos ügyintéző szervezetet és tisztségviselőket választ.

6. §

(1) Országos ügyintéző szervek:

- a) az elnökség,
- b) az etikai bizottság,
- c) a felügyelőbizottság,
- d) az etikai kollégium,
- e) az alapszabályban meghatározott más állandó bizottságok.

(2) Az országos elnökség tagjai: elnök, alelnökök, főtitkár, titkárok.

(3) A szakmai kamara országos tisztségviselői az országos elnökség (2) bekezdésben meghatározott tagjain kívül az (1) bekezdés b)-c) pontjaiban meghatározott bizottságok, valamint az alapszabály szerint szervezett más állandó bizottság, továbbá az etikai kollégium elnökei, alelnökei.

(4) Az országos elnökség tagjait, valamint a (3) bekezdésben szereplő tisztségviselők közül az országos etikai bizottság, az országos felügyelőbizottság, valamint az etikai kollégium elnökét és alelnökét a küldöttközgyűlés, a további országos tisztségviselőket az alapszabályban meghatározott kamarai szerv titkos szavazással választja 4 éves időtartamra.

(5) Az országos elnökség kizárólagos hatáskörébe tartozik

- a) a 16. § (4) bekezdésében meghatározott fellebbezések elbírálása,
- b) az alapszabály eltérő rendelkezése hiányában a 2. § d) pontjában meghatározott véleményezési jogkörök gyakorlása,
- c) az alapszabályban meghatározott egyéb kamarai feladatok ellátása.

(6) Az országos elnökség szükség szerint, de legalább havonta egy alkalommal ülésezik. Az alapszabály rendelkezhet az elnökség gyakoribb összehívásáról, valamint meghatározhatja az elnökség kötelező összehívásának további eseteit is.

(7) Az országos elnökség a döntéseit egyszerű szótöbbséggel hozza. Határozatképességéhez a tagok több, mint felének a jelenléte szükséges.

7. §

(1) Az országos etikai bizottság, valamint az országos felügyelőbizottság tagjait a küldöttközgyűlés az alapszabály szerinti létszámban választja meg, titkos szavazással.

(2) Az országos felügyelőbizottság ellenőrzi a szakmai kamara működésére, gazdálkodására, pénzügyi-számviteli rendjére vonatkozó jogszabályok és belső szabályzatok érvényesülését. Az ellenőrzés során az országos felügyelőbizottságot megillető jogosultságokat az alapszabály határozza meg.

(3) Az országos felügyelőbizottság évente egy alkalommal beszámol a küldöttközgyűlésnek.

8. §

(1) A szakmai kamara a kamarai tagsággal összefüggő etikai kérdésekben elvi állásfoglalások kiadására etikai kollégiumot működtet.

(2) Az etikai kollégium az alapszabály szerint választott tagokból, valamint a 6. § (4) bekezdése szerint megválasztott elnökből és alelnökből áll.

9. §

Ha e törvény másként nem rendelkezik, a szakmai kamara országos szervei és tisztségviselői által ellátott kamarai feladatokat az alapszabály határozza meg.

10. §

(1) Az országos képvisleti, illetőleg ügyintéző kamarai szervek vagy azok valamely tisztségviselőjének kizárólagos hatáskörébe nem tartozó országos kamarai feladatok irányítását, illetve összehangolását az országos ügyviteli szervezet vezetője (a továbbiakban: országos ügyviteli vezető) látja el. Az országos ügyviteli vezető az országos elnökséggel munkaviszonyban áll.

(2) Az országos ügyviteli vezető felett a munkaviszony létesítésével és megszüntetésével kapcsolatos jogokat az országos elnökség, az egyéb munkáltatói jogokat az elnök gyakorolja.

(3) Az országos ügyviteli vezető képesítési követelményeit az alapszabály határozza meg.

(4) Az országos ügyviteli vezető gyakorolja az irányítása alá tartozó – az alapszabály szerint létrehozott – országos kamarai ügyviteli szervezetnél foglalkoztatott munkavállalók felett a munkáltatói jogokat.

(5) Az országos ügyviteli vezető feladatait – az 1. § (6) bekezdésére is figyelemmel – az alapszabály határozza meg.

IV. Fejezet

A területi szervezetek és az országos szervek tisztségviselőinek választása, visszahívása

11. §

(1) A tisztségviselőket és az ügyintéző szervek nem tisztségviselő tagjait a szakmai kamara tagjai közül négyéves időtartamra, titkosan választják. Azonos tisztségre a kamarai tag legfeljebb két egymást követő alkalommal választható meg.

(2) A tisztségviselők, illetőleg az ügyintéző szervek nem tisztségviselő tagjainak megbízatása a megszűnést eredményező esemény bekövetkeztének napján szűnik meg.

(3) Ha a tisztségviselőnek vagy az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagjának a megbízatása az (1) bekezdésben meghatározott időtartam lejártá előtt szűnik meg, a választására jogosult szerv – a visszahívás tekintetében a 13. § (3) bekezdésében foglalt eltéréssel – a megbízatás megszűnésétől számított 30 napon belül megválasztja az új tisztségviselőt, illetve az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagját.

(4) Amennyiben a tisztségviselőnek vagy az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagjának megválasztása a küldöttközgyűlés hatáskörébe tartozik, a (3) bekezdésben meghatározott választás céljából a küldöttközgyűlést a megbízatás megszűnésétől számított 30 napon belüli időpontra össze kell hívni.

12. §

(1) Összeférhetetlen a kamarai tisztséggel, ha a tisztségviselő vagy az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagja az egészségügy irányításában vagy finanszírozásában ügydöntő jelleggel vesz részt, valamint ha más, az egészségügy területén működő érdekvédelmi szervezetben vagy politikai pártban tisztséget tölt be.

(2) Kamarai tisztségviselő a kamarai szervezetben más tisztséget nem tölthet be,

ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagja nem lehet.

(3) Ugyanazon szakmai kamara bármely ügyintéző szervének tagjai nem lehetnek egymásnak a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozói és munkakörükben egymás alá- és fölérendeltjei.

(4) Az érintett megválasztásakor nyilatkozik arról, hogy esetében fennáll-e az (1)-(3) és (6) bekezdésekben meghatározott valamely összeférhetetlenségi ok. Az ilyen okot az érintett a megválasztásától számított 30 napon belül köteles megszüntetni, és arról a megválasztására jogosult testületet tájékoztatni.

(5) Ha az érintett az összeférhetetlenségi okot a (4) bekezdés szerinti határidőben nem szünteti meg, illetve ha az összeférhetetlenség megállapítását az érintett megválasztására jogosult testülettel azonos szintű vagy az országos etikai bizottság, felügyelőbizottság kezdeményezi, az összeférhetetlenség kimondásáról az érintett megválasztására jogosult testület határoz.

(6) Az alapszabály az (1)-(3) bekezdésekben meghatározottakon kívül az összeférhetetlenség más eseteit is megállapíthatja.

13. §

(1) A tisztségviselő, illetve az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagjának megbízatása megszűnik: az érintett halálával, lemondásával, visszahívásával, kamarai tagságának megszűnésével, az összeférhetetlenség kimondásával, valamint a 11. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam lejártával.

(2) A tisztségviselőnek és az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagjának a visszahívását az őt megválasztó testület tagjainak egytizede, valamint a területi szervezet tisztségviselője, ügyintéző szervének nem tisztségviselő tagja esetén a területi szervezet felügyelőbizottsága, továbbá – bármely tisztségviselő és ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagja esetén – az országos felügyelőbizottság kezdeményezheti írásban, a kezdeményezést indokolva.

(3) A visszahívásról – titkos szavazással – az a testület dönt, amelyik az érintett személyt megválasztotta, és visszahívás esetén egyidejűleg megválasztja az új tisztségviselőt, illetve az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagját. A döntésre jogosult testületet a visszahívás kezdeményezésétől számított 30 napon belüli időpontra össze kell hívni.

V. Fejezet

Tagsági viszony

14. §

(1) A szakmai kamara tagja lehet az, aki

a) magyar oktatási intézményben a választott kamarai tagság szerinti egészségügyi képesítést, szakképesítést megszerezte, vagy akinek külföldön szerzett, egészségügyi képesítést, szakképesítést igazoló bizonyítványát, oklevelét honosították, vagy egyenértékűvé nyilvánították, illetőleg egészségügyi szakképesítését elismerték,

b) az egészségügyi képesítésének, szakképesítésének megfelelő alapnyilvántartásban szerepel,

c) Magyarország területén a választott kamarai tagságnak megfelelő egészségügyi képesítéshez, szakképesítéshez kötött tevékenységet folytatott, folytat vagy kíván folytatni,

d) az alapszabályban meghatározott módon a kamarai tagdíjat megfizeti, és

e) az alapszabályban foglaltakat magára nézve kötelezően elismeri.

(2) Azt a személyt, aki az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelel, a szakmai kamara tagjai közé – kérelmére – fel kell venni. A felvétel kizárólag a (3) bekezdés szerinti okból tagadható meg.

(3) Nem vehető fel a szakmai kamara tagjai közé,

a) akinél olyan – a 17. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a 18. § (2) bekezdésében meghatározott – ok áll fenn, amely miatt kamarai tagságát fel kellene függeszteni, illetőleg őt a kamarából ki kellene zárni,

b) aki olyan tevékenységet folytat, amit jogszabály, illetőleg a szakmai kamara etikai normái az adott egészségügyi tevékenységgel összeférhetetlennek minősítenek, e tevékenység folytatásának megszüntetéséig,

c) aki cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll.

15. §

(1) A szakmai kamara tagjának joga, hogy

a) az alapszabályban meghatározottak szerint küldöttnek, ügyintéző szerv tagjának, tisztségviselőnek válasszák;

b) a szakmai kamara e törvény szerinti jogosultságán alapuló, illetve az alapszabály szerinti, vagy egyedi döntéssel meghatározott szolgáltatását, tevékenységét igénybe vegye.

(2) A szakmai kamara tagjának kötelezettsége, hogy

a) megfizesse a tagdíjat;

b) megtartsa az alapszabályban, a szakmai kamara más belső szabályzatában meghatározott, vagy választott tisztségéből eredő kötelezettségeket.

16. §

(1) Az érintett azon területi szervezetenél kérheti tagfelvételét, amelynek az alapszabály szerint meghatározott illetékességi területén a választott kamara szerinti

egészségügyi tevékenységet folytat, illetve kíván folytatni. Az a személy, aki a választott kamara szerinti egészségügyi tevékenységet nem folytat és nem is kíván folytatni, tagfelvételét annál a területi szervezetnél kérheti, amelynek illetékességi területén ilyen tevékenységet korábban bármikor folytatott, vagy ahol a kérelem benyújtásának időpontjában lakóhelye van.

(2) Az a személy, aki több területi szervezet illetékességi területén folytatott, folytat, illetőleg kíván folytatni egészségügyi tevékenységet, maga dönti el, hogy melyik illetékes területi szervezetnél kéri felvételét.

(3) A területi szervezet a tagfelvétel tárgyában a felvételi kérelem benyújtásától számított 15 napon belül dönt. Ha a kérelmezőt a szakmai kamara tagjai sorába felveszi, bejelenti a kamarai nyilvántartásba és kiadja számára a tagsági igazolványt.

(4) A tagfelvételt elutasító döntést írásbeli, indokolt határozatba kell foglalni és a határozat meghozatalától számított 3 napon belül a kérelmező részére meg kell küldeni. A kérelmező az elutasító határozat ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezhet az országos elnökséghez, amely azt a benyújtástól számított 30 napon belül elbírálja. A másodfokú elutasító határozat ellen a kérelmező a közigazgatási perekre vonatkozó szabályok szerint keresetet nyújthat be a bírósághoz.

(5) A kamara első- és másodfokú tagfelvételi eljárásában nem vehet részt az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható el. A másodfokú kamarai tagfelvételi eljárásban nem vehet részt az sem, aki az elsőfokú döntés meghozatalában részt vett.

(6) Ha a kamarai tag egészségügyi tevékenységének helyét megváltoztatja, és az másik területi szervezet illetékességi területén van, a tevékenység folytatásának új helye szerint illetékes területi szervezet az érintettet tagjai sorába felveszi és értesíti a felvételtől a kamarai nyilvántartást.

(7) A tagfelvételi eljárásban részt vevő kamarai szerv tagja köteles bejelenteni, ha vele szemben az (5) bekezdésen alapuló kizárási ok áll fenn. Kizárási okot a tagfelvételt kérelmező is az eljárás bármely szakaszában bejelenthet. A kizárási ok bejelentésére és az eljárásból történő kizárásról való határozathozatalra egyebekben az alapszabály rendelkezései irányadóak.

17. §

(1) A területi szervezet írásbeli indokolt határozattal felfüggeszti a tagsági viszonyát annak,

a) aki ezt kéri,

b) akit a kamarai tagságának alapjául szolgáló foglalkozástól jogerős ítélettel határozott időre eltiltottak, az eltiltás időtartamára, ha a kamarából a 25. § (1) bekezdés e) pontjában szereplő etikai büntetesként nem zárták ki,

c) aki a 25. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott jogerős etikai büntetésben részesült.

(2) A felfüggesztés ideje alatt a tagsági viszonyból eredő valamennyi jog és kötelezettség szünetel.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontja alapján felfüggesztett tagsági viszonyt a területi szervezet a tag kérésére írásbeli határozattal helyreállítja, a *b)-c)* pontok alapján felfüggesztett tagsági viszony pedig a jogerős bírói ítéletben, illetve etikai határozatban megállapított idő lejártát követő napon helyreáll.

18. §

(1) Megszűnik a tagsági viszonya annak, aki
a) a tagsági viszonyáról lemondott,
b) nem felel meg a 14. § (1) bekezdésében meghatározott tagsági feltételeknek,
c) a 25. § (1) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott jogerős etikai büntetésben részesült,
d) a 14. § (3) bekezdése szerint a szakmai kamarába nem lenne felvehető.

(2) Ki kell zárni a szakmai kamarából azt, akit jogerősen
a) egy évet meghaladó végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték,
b) a kamarai tagság alapjául szolgáló foglalkozástól végleges hatállyal eltiltottak.

(3) Az (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjában meghatározott esetben a területi szervezet írásbeli, indokolt határozattal rendelkezik a tagsági viszony megszüntetéséről. A határozat elleni jogorvoslatra a 16. § (4)-(5) és (7) bekezdéseiben foglaltak az irányadóak.

(4) Az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott esetben a határozathozatalra és a jogorvoslatra – a 26. §-ra is figyelemmel – az etikai eljárásra vonatkozó szabályok irányadóak.

(5) Azt a személyt, akinek a tagsági viszonya az (1) bekezdés *a)* pontja alapján megszűnt, kérelmére a tagfelvételre egyébként illetékes területi szervezet ismét felveszi a kamara tagjai közé.

(6) Ha a tagsági viszony az (1) bekezdés *b)-d)* pontjai alapján szűnt meg, a kérelmező a kamara tagjai közé ismét felvehető. A kérelem benyújtásával egyidejűleg a kérelmezőnek igazolnia kell, hogy a megszüntetés oka már nem áll fenn, szabadságvesztés büntetését kitöltötte, illetőleg őt a bíróság foglalkozásának gyakorlására ismételten alkalmasnak találta. Az egészségügyi tevékenység jogszabályban meghatározott időtartamot meghaladó megszakítása esetén igazolni kell az ilyen esetre előírt vizsga sikeres letételét is.

19. §

A tagsági viszony felfüggesztéséről, illetőleg megszüntetéséről szóló döntést hozó

szerv a jogerős határozatát megküldi az érintett személy egészségügyi tevékenységének megfelelő működési nyilvántartást vezető hatóságnak.

VII. Fejezet

Felelősségi szabályok

20. §

(1) A szakmai kamara etikai vétség gyanúja esetén etikai eljárást folytat le. E törvény alkalmazásában etikai vétség:

a) a szakmai kamara etikai szabályzatában foglalt, a kamarai tagsággal összefüggő etikai szabályoknak,

b) az alapszabályban, illetőleg a szakmai kamara más belső szabályzatában foglalt vagy a választott tisztségből eredő kötelezettségnek a vétkes megszegése.

(2) E törvény alkalmazásában nem tekinthető etikai vétségnek a külön törvény szerint meghatározott szakmai-etikai szabályok megszegése, amennyiben ezen szabályok vétkes megszegése esetében az etikai eljárásra a külön törvényben meghatározott szerv jogosult.

21. §

(1) A közalkalmazotti, közszolgálati jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végzővel szemben felmerült, fegyelmi eljárás alapjául is szolgáló etikai vétség alapos gyanúja esetén az azt észlelő kamarai szerv írásban kezdeményezi a munkáltatónál a fegyelmi eljárás lefolytatását.

(2) A munkáltató, ha annak külön törvényben meghatározott feltételei fennállnak, az (1) bekezdés szerint kezdeményezett fegyelmi eljárást lefolytatja, ellenkező esetben a kezdeményezést visszautasítja és a visszautasítás indokáról a kezdeményezőt tájékoztatja.

(3) A munkáltató – a (2) bekezdésben foglalt rendelkezéstől függetlenül is – a kamarai taggal szembeni fegyelmi eljárás megindításáról és annak eredményéről minden esetben értesíti a területi szervezetnél működő etikai bizottságot.

(4) Ha az egészségügyi tevékenység szakmai szabályai, illetőleg a külön törvény szerint meghatározott szakmai-etikai szabályok megszegésének alapos gyanúját a szakmai kamara valamely szerve észleli, a kamarai szerv az eljárásuk megindításának alapjául szolgáló tényekről tájékoztatja a külön jogszabály szerint illetékes Megyei Etikai Tanácsot, illetve további intézkedések megtétele érdekében az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnak (a továbbiakban: ÁNTSZ) az – az egészségügyi szolgáltató működési engedélye szerint - illetékes megyei intézetét.

22. §

(1) Kamarai etikai ügyben első fokon a területi szervezet etikai bizottsága jár el.

(2) Az etikai eljárást etikai vétség alapos gyanúja esetén meg kell indítani, és az annak megindításától számított 30 napon belül le kell folytatni. Az etikai eljárás megindításáról az érintettet – az eljárás megindításával egyidejűleg – írásban tájékoztatni kell.

(3) Nem indítható meg az etikai eljárás, ha a cselekménynek az elsőfokú etikai bizottság tudomására jutásától 3 hónap, vagy a cselekmény elkövetése óta 3 év eltelt.

(4) Ha az etikai vétségnek is minősülő ügyben büntető- vagy szabálysértési eljárás indult, az eljárás jogerős befejezésétől számított 3 hónapon belül az etikai eljárás akkor is megindítható, ha a (3) bekezdésben meghatározott határidő eltelt. A 3 hónapos határidő a jogerős határozat területi szervezettel történt közlésétől számít.

(5) A bíróság vagy a szabálysértési hatóság határozatát a kamara kérelmére, vagy – amennyiben az érintett személy kamarai tagsága a bíróság, eljáró hatóság előtt ismert – hivatalból, a jogerőre emelkedést követő 30 napon belül megküldi az illetékes kamarai szervnek.

23. §

(1) Az elsőfokú etikai bizottság az etikai felelősség tárgyában hozott döntését írásbeli, indokolt határozatba foglalja és megküldi az eljárás alá vont személynek, illetőleg az etikai eljárás megindítását kezdeményezőnek.

(2) Az elsőfokú határozattal szemben az érintett, valamint az etikai eljárás megindítását kezdeményező a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezhet az országos etikai bizottsághoz.

(3) A másodfokú etikai bizottság a fellebbezés tárgyában írásbeli, indokolt határozatot hoz, és azt megküldi az eljárás alá vont személynek, az etikai eljárást kezdeményezőnek, valamint az első fokon eljáró etikai bizottságnak. E határozatot a fellebbezés benyújtásától számított 30 napon belül kell meghozni.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a kamarai etikai bizottság határozathozatalára a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) A másodfokú határozat ellen a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kereset terjeszthető elő.

24. §

(1) Szükség esetén az első- és a másodfokú etikai eljárásban bizonyítási eljárást kell lefolytatni, amelynek során az etikai vétség elkövetésével gyanúsított személy meghallgatását lehetővé kell tenni.

(2) Az első- és másodfokú etikai eljárásban nem vehet részt az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható, a másodfokú etikai eljárásban nem vehet részt az sem, aki az elsőfokú határozat meghozatalában részt vett.

(3) Akivel szemben a (2) bekezdésben meghatározott kizárási ok áll fenn, köteles azt bejelenteni. Kizárási okot az eljárás alá vont személy, illetőleg az etikai eljárást kezdeményező is az eljárás bármely szakaszában bejelenthet. A kizárási okot az etikai bizottság elnökének, a területi etikai bizottság elnökével szembeni kizárási okot az országos etikai bizottság elnökének, az országos etikai bizottság elnökével szembeni kizárási okot az országos elnökség elnökének kell bejelenteni, akik határoznak az eljárásból való kizárás tárgyában.

25. §

(1) Kiszabható etikai büntetések:

- a) a figyelmeztetés,
- b) a megrovás,
- c) a mindenkor legkisebb kötelező munkabér havi összegének tízszereséig terjedő pénzbírság,
- d) a tagsági viszony 1-6 hónapig terjedő felfüggesztése,
- e) a 18. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a kizárás.

(2) Az (1) bekezdés d)-e) pontjában szereplő etikai büntetések az (1) bekezdés c) pontja szerinti etikai büntetéssel együttesen is alkalmazhatók.

(3) Az első-, és a másodfokú etikai bizottság akkor határozatképes, ha az ülésen legalább 5 tagja jelen van. Az etikai bizottság érdemi határozatot a jelenlévő tagjainak szótöbbségével hoz

- a) az etikai felelősség tárgyában,
- b) az (1) bekezdés a)-c) pontjában szereplő etikai büntetések alkalmazása tekintetében,
- c) bármely jogerős marasztaló határozatnak az alapszabályban meghatározott módon való közzétételéről.

(4) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti etikai büntetés alkalmazásához a bizottság tagjainak kétharmados szótöbbsége szükséges.

(5) Az etikai felelősség megállapítása esetén az etikai bizottság határozatában kötelezheti az elmarasztalt személyt az eljárás költségeinek részben vagy egészben történő megfizetésére.

(6) Az (1) bekezdés *d)-e)* pontjaiban megjelölt etikai büntetés jogerős kiszabásáról értesíteni kell az érintett személy egészségügyi tevékenysége szerinti működési nyilvántartást vezető szervet.

26. §

A 25. § (1) bekezdés *e)* pontjában szereplő kizárás büntetés alkalmazásáról az etikai bizottság hivatalból – meghallgatás és tárgyalás tartása nélkül – határoz.

VII. Fejezet

A szakmai kamarák állami felügyelete

27. §

(1) Az egészségügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) törvényességi felügyeletet gyakorol a szakmai kamarák működése felett. Ebben a jogkörében ellenőrzi, hogy az alapszabály jogszerű-e, továbbá más kamarai szabályzatok, illetve a kamarai szervek és tisztségviselők határozatai nem sértik-e a jogszabályokat, illetőleg az alapszabályt. A törvényességi felügyelet nem terjed ki az olyan ügyekre, amelyekben munkaügyi vitának, illetőleg egyébként bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

(2) Amennyiben a miniszter azt állapítja meg, hogy az alapszabály jogszabálysértő, illetve más kamarai szabályzat vagy kamarai szerv, illetve tisztségviselő határozata jogszabálysértő vagy alapszabály-ellenes (a továbbiakban együtt: jogsértő), megfelelő határidő kitűzésével felhívja az érintett kamarai szervet, tisztségviselőt a jogsértés megszüntetésére. A kamarai szerv (tisztségviselő) köteles – a miniszter felhívásában megadott határidőn belül – a jogsértést megszüntetni vagy egyet nem értéséről a minisztert tájékoztatni.

(3) Ha az érintett kamarai szerv (tisztségviselő) a jogsértést nem szüntette meg, a miniszter – a felhívásban megadott határidő lejártától számított 30 napon belül – a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a közigazgatási perekre irányadó szabályai szerint bírósághoz fordulhat. A keresetlevelet országos kamarai szerv vagy tisztségviselőjének jogsértése esetén az országos kamarai szervvel, területi szervezet, illetőleg tisztségviselőjének jogsértése esetén az illetékes területi szervezettel szemben kell benyújtani.

(4) Ha a bíróság a (3) bekezdés alapján indított eljárás eredményeként a jogsértést megállapítja,

a) a jogszabálysértő alapszabályt, a jogsértő más szabályzatot vagy határozatot, illetve annak jogsértő részét hatályon kívül helyezi, és új döntés meghozatalát rendeli el,

b) a működés törvényességének helyreállítása céljából elrendelheti a jogsértés

orvoslására vagy a jogsértően működő kamarai szerv (tisztségviselő) választására jogosult kamarai szerv összehívását,

c) a jogsértő kamarai szerv (tisztségviselő) tevékenységét felfüggesztheti, vagy a kamarai szerv ellenőrzésére – a kamarai tagok közül – felügyelőbiztost rendelhet ki, ha a működés törvényessége másként nem biztosítható.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott intézkedések közül a bíróság az adott esetben leginkább megfelelő bármely intézkedést alkalmazhatja, illetve több intézkedés együttes alkalmazását is elrendelheti.

(6) A (4) bekezdés c) pontja szerinti felügyelőbiztos – szükség esetén – köteles a működés törvényességének helyreállítása céljából haladéktalanul összehívni a küldöttközgyűlést. A felügyelőbiztost kirendelő bíróság a jogszerűség helyreállítására határidőt szabhat, a felügyelőbiztos feladatait meghatározhatja, szükség szerint - a felügyelőbiztos felmentésével vagy anélkül – új felügyelő biztost rendelhet ki.

(7) A felügyelőbiztos tevékenységéről és annak eredményéről tájékoztatja a kirendelő bíróságot és a minisztert. A felügyelőbiztos költségtérítését a bíróság állapítja meg, és az ellenőrzött kamarai szerv viseli.

(8) Nem rendelhető ki felügyelőbiztosként az, aki a szakmai kamarában tisztséget nem viselhet, valamint az sem, akit az ellenőrzött kamarai szerv közvetlenül irányít. A felügyelőbiztos e jogkörében végzett tevékenysége során, azzal összefüggésben nem utasítható, illetőleg e tevékenységéért vele szemben hátrányos kamarai jogkövetkezmény nem alkalmazható.

(9) Az országos kamarai szervek az üléseik jegyzőkönyvét és a meghozott határozataikat hivatalból, a tisztségviselők döntéseit pedig felhívásra – az elfogadástól, illetőleg a felhívástól számított 15 napon belül – törvényességi ellenőrzés céljából a miniszter rendelkezésére bocsátják.

VIII. Egyéb törvények módosítása

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása

28. §

(1) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 112. §-ának (4) bekezdése a következő i)-j) pontokkal egészül ki:

[A működési nyilvántartás az alábbi adatokat tartalmazza:]

„i) az egészségügyi dolgozó szakmai kamarai tagságának ténye, a tagság kezdete és megszűnése;

j) az egészségügyi dolgozóval szemben az e törvény szerinti eljárás keretében kiszabott jogerős büntetés ténye, a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedése

napjának egyidejű megjelölésével,”

(2) Az Eütv. 112. § (6) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Hivatalból – az *a*)-*e*) pontok szerinti adatok keletkezését, változását követő 30 napon belül – értesíti a működési nyilvántartást vezető szervet”

(3) Az Eütv. 112. §-ának (6) bekezdése a következő *d*)-*e*) pontokkal egészül ki:

„*d*) az illetékes szakmai kamara a (4) bekezdés *i*) pontja szerinti adatokról,

e) a 140/B. §-ban meghatározott, jogerős határozatot hozó etikai bizottság a (4) bekezdés *j*) pontja szerinti tényekről.”

(4) Az Eütv. 112. §-ának (8) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(8) A működési nyilvántartást a külön jogszabályban meghatározott szerv vezeti.”

(5) Az Eütv. 112. §-a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A működési nyilvántartást vezető szerv a (4) bekezdés *j*) pontja szerinti adatot a határozat jogerőre emelkedésétől számított két év után a nyilvántartásból hivatalból törli.”

(6) Az Eütv. a 140. §-át követően a következő alcímmel és 140/A-140/E. §-okkal egészül ki:

„Az egészségügyi dolgozókra vonatkozó felelősségi szabályok

140/A. § (1) Az orvosi, gyógyszerészi, egészségügyi szakdolgozói foglalkozás általános szakmai, illetőleg etikai (a továbbiakban együtt: etikai) szabályainak kidolgozására, meghatározott esetekben az orvosokkal, gyógyszerészekkel, egészségügyi szakdolgozókkal (a továbbiakban együtt: egészségügyi dolgozók) szemben szakmai-etikai (a továbbiakban: etikai) eljárás lefolytatására Országos Etikai Tanács (a továbbiakban: OET) működik és az egészségügyi dolgozókkal szemben etikai eljárás lefolytatására Megyei Etikai Tanácsok (a továbbiakban: MET) működnek.

(2) Az OET jogi személy, gazdálkodására a részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv gazdálkodására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Tevékenységét az ÁNTSZ-re irányadó általános szabályok szerint az egészségügyért felelős miniszter irányítja.

(3) Az OET titkársági feladatait az ÁNTSZ az Országos Tisztifőorvosi Hivatal útján látja el. Az OET és a MET-ek működtetésének tárgyi és személyi feltételeiről az Országos Tisztifőorvosi Hivatal gondoskodik.

(4) A MET-ek az ÁNTSZ illetékes megyei intézeteinek szervezeti keretében működnek.

(5) Az OET teljes ülésén, a tagok minősített többségével megalkotott, az egészségügyi dolgozókra kiterjedő szakmai-etikai szabályzatot (a továbbiakban: Rendtartás) az egészségügyért felelős miniszter elé jóváhagyás céljából fel kell terjeszteni. A jóváhagyott Rendtartást a miniszter rendeletében hirdeti ki.

(6) Az OET tagja:

- a) az Országos Tisztifőorvosi Hivatal – országos tisztifőorvos által kijelölt – 3 képviselője, akik közül 1 orvos, 1 gyógyszerész, 1 egészségügyi szakdolgozó,
- b) az egészségügy területén működő szakmai kamarák országos elnöksége által delegált 1-1 személy,
- c) az Egészségügyi Minisztérium 1 képviselője,
- d) az Egészségügyi Tudományos Tanács Elnökségének tagja,
- e) a szakmai kollégiumok elnöksége által delegált egy tag.

(7) A megyékben és a fővárosban működő MET-ek tagjai:

- a) az ÁNTSZ illetékes megyei intézetének – a megyei tisztifőorvos által kijelölt – 3 képviselője, akik közül 1 orvos, 1 gyógyszerész, 1 egészségügyi szakdolgozó,
- b) az egészségügy területén működő szakmai kamarák illetékes területi szervezete által delegált 1-1 képviselő,
- c) a szakmai kollégiumok elnöksége által delegált egy tag,
- d) a megye területén működő egészségügyi szakellátást nyújtó közszolgáltatók közül a gyógyintézetek és fenntartóik/tulajdonosaik – ideértve az egyetemi centrumokat és klinikákat működtető egyetemek képviselőit is – 1-1 képviselője.

(8) Az OET, illetve a MET tagja ugyanazon személy nem lehet.

(9) Az OET, illetve a MET-ek tagjait öt évre jelölik azzal, hogy megbízatásuk ismételten meghosszabbítható.

(10) Az OET, illetve a MET tagjának megbízatása megszűnik:

- a) a meghatározott idő leteltével,
- b) halálával,
- c) lemondásával,
- d) visszahívásával.

A megbízatás megszűnését követő 15 napon belül az arra jogosult szerv gondoskodik új tag állításáról.

140/B. § (1) Az egészségügyi dolgozók által elkövetett, a Rendtartásban foglalt etikai szabályok vétkes megszegése esetén első fokon az egészségügyi dolgozó tevékenységének helye szerint illetékes MET – háromtagú bizottságban eljárva – etikai eljárást folytat le (a továbbiakban: elsőfokú etikai bizottság).

(2) Az etikai eljárást az etikai szabályok vétkes megszegésének alapos gyanúja esetén meg kell indítani, és az annak megindításától számított 30 napon belül le kell

folytatni. Az etikai eljárás megindításáról az egészségügyi dolgozót – az eljárás megindításával egyidejűleg – írásban tájékoztatni kell.

(3) Nem indítható meg az etikai eljárás, ha a cselekménynek az elsőfokú etikai bizottság tudomására jutásától 3 hónap, vagy a cselekmény elkövetése óta 3 év eltelt.

(4) Az elsőfokú etikai bizottság eljárásában – amennyiben az adott etikai bizottságban bizottsági tagként eljár ilyen személy – az ügy tárgya szerinti szakterületen jártas tag részt vesz. Ennek hiányában az ügy szakterület szerinti megítélésére alkalmas személy szakértőkénti meghallgatását az eljárás során biztosítani kell.

140/C. (1) Az elsőfokú etikai bizottság az etikai felelősség tárgyában hozott döntését indokolt, írásbeli határozatba foglalja és megküldi az érintett egészségügyi dolgozónak, illetőleg az etikai eljárás megindítását kezdeményezőnek.

(2) Az elsőfokú határozattal szemben az érintett egészségügyi dolgozó, valamint az etikai eljárás megindítását kezdeményező a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezhet az OET-hez. A fellebbezés alapján az OET öttagú bizottságban eljárva (a továbbiakban: országos etikai bizottság) folytatja le a másodfokú etikai eljárást.

(3) A másodfokon eljáró országos etikai bizottság a fellebbezés tárgyában írásbeli, indokolt határozatot hoz, és azt megküldi az érintett egészségügyi dolgozónak, az etikai eljárást kezdeményezőnek, valamint az első fokon eljáró etikai bizottságnak. E határozatot lehetőleg a fellebbezés benyújtásától számított 30 napon belül kell meghozni. Az eljárásra a 140/B. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket is megfelelően alkalmazni kell.

(4) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az etikai eljárás során történő határozathozatalra, a jogorvoslatra és a határozat végrehajtására a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) A másodfokú határozat ellen – a (2) bekezdésben meghatározottak szerint – a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint kereset terjeszthető elő.

140/D. § (1) Az első- és szükség esetén a másodfokú etikai eljárásban bizonyítási eljárást kell lefolytatni, amelynek során a Rendtartásban foglalt etikai szabályok vétkes megszegésével gyanúsított egészségügyi dolgozó meghallgatását lehetővé kell tenni.

(2) Az első- és másodfokú etikai eljárásban nem vehet részt az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható, a másodfokú etikai eljárásban nem vehet részt az sem, aki az elsőfokú határozat meghozatalában részt vett.

(3) Akivel szemben a (2) bekezdésben meghatározott kizárási ok áll fenn, köteles azt bejelenteni. Kizárási okot az eljárás alá vont egészségügyi dolgozó, illetőleg az etikai

eljárást kezdeményező is az eljárás bármely szakaszában bejelenthet. A kizárási okot az eljáró etikai bizottság elnökének, az elnökkel szembeni kizárási okot az OET elnökének, az OET elnökével szembeni kizárási okot az egészségügyért felelős miniszternek kell bejelenteni, akik határoznak az eljárásból való kizárás tárgyában.

140/E. § (1) Kiszabható etikai büntetések:

a) a figyelmeztetés,
b) a megrovás,
c) a mindenkor legkisebb kötelező munkabér havi összegének tízszereséig terjedő pénzbírság.

(2) Az első-, és másodfokú etikai bizottság érdemi határozatot tagjainak szótöbbségével hoz.

(3) Az etikai felelősség megállapítása esetén az etikai bizottság határozatában kötelezheti az elmarasztalt személyt az eljárás költségeinek részben vagy egészben történő megfizetésére.

(4) Az (1) bekezdés szerinti etikai büntetés jogerős kiszabásáról a megfelelő további intézkedések megtétele és eljárás megindítása érdekében – a határozat megküldésével – értesíteni kell

a) az érintett személy munkáltatóját,
b) az ÁNTSZ-nek az egészségügyi szolgáltató működési engedélye szerint illetékes megyei intézetét.

(5) Az (1) bekezdés szerinti etikai büntetés jogerős kiszabásáról a határozat megküldésével tájékoztatni kell az egészségügyi dolgozó tevékenysége szerinti működési nyilvántartást vezető szervet is.

(6) Az OET, illetve a MET-ek, valamint azok tagjai egyedi ügyekben lefolytatott etikai eljárásaik során sem irányítási, felügyeleti jogkörben, sem az adott szervbe delegálási, kijelölési jogkörrel rendelkező szerv által nem utasíthatóak.”

IX. Fejezet

Vegyes és átmeneti rendelkezések

29. §

(1) A szakmai kamara működésének költségeit

a) a tagjai által befizetett tagdíj és egyéb díjbevételek,
b) a törvényben meghatározott vagy a megállapodással átvett közfeladatok ellátásához a központi költségvetéstől átvett pénzeszközök,
c) alapítványi és más támogatások,
d) szolgáltatási, vállalkozási tevékenységből származó bevételek,
e) pályázat útján elnyert pénzeszszegek,

f) nemzetközi vagy hazai együttműködésből származó pénzüsszegek fedezik.

(2) Etikai büntetésként kiszabott pénzbírság összegének felhasználásáról az alapszabály rendelkezik.

(3) Amennyiben közfeladat ellátására az arra egyébként hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervvel vagy más személlyel kötött megállapodás alapján válik a szakmai kamara jogosulttá, a feladat átadásáról szóló megállapodás tartalmazza az elvégzéséhez szükséges pénzügyi fedezet biztosítását is.

30. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2007. április 1. napján lép hatályba. Az e törvény és az alapszabály szerinti új kamarai szervek és tisztségviselők a 32. § (2) bekezdése szerinti alapszabály alapján történő megválasztásuk napjától, de leg hamarabb e törvény hatálybalépésének napján kezdik meg működésüket.

(2) E törvény 31-32. §-ai, valamint 34. §-ának (2) bekezdése 2007. január 1. napján lépnek hatályba.

31. §

(1) A Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Gyógyszerész Kamara, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (a továbbiakban együtt: Kamara) etikai, etikai-fegyelmi bizottsága a 2006. december 31-én folyamatban lévő etikai eljárást annak további folytatása nélkül 2007. január 31-ig megszünteti.

(2) Az orvosi, gyógyszerészi, szakdolgozói foglalkozás szakmai szabályainak megszegésével összefüggésben indított etikai eljárás megszüntetésekor, de legkésőbb 2007. március 31-ig – amennyiben a Kamara eljárása során a szakmai szabálysértés alapos gyanúja beigazolódott – az ÁNTSZ eljárása megindításának alapjául szolgáló tényeket és iratokat a Kamara és a perben eljáró bíróság megküldi az ÁNTSZ-nek az egészségügyi szolgáltató működési engedélye szerint illetékes megyei intézetéhez további intézkedések megtétele érdekében.

(3) A 2007. január 1-je előtt kiszabott jogerős etikai büntetés és bírósági ítélet az arra vonatkozó szabályok szerint évül el.

32. §

(1) Valamennyi, e törvény hatálya alá tartozó szakmai kamarai tag tagsági viszonya 2007. január 1. napján megszűnik azzal, hogy a kamarai országos elnökségek a (3) bekezdés szerinti feladataik ellátása céljából 2007. január 31-éig továbbműködnek. Ezen személyek tagsági viszonyuk megszűnését követően az érintett kamarai országos elnökségtől kérhetik a (3) bekezdés szerint az ismételt tagfelvételt.

(2) A Kamara 2007. február 28. napjáig – soron kívüli kamarai választások során – alakuló országos küldöttközgyűlést választ, amelynek megbízatása az alakuló küldöttközgyűlés által elfogadott alapszabály szerinti időtartamig szól. 2007. április 1. napján – az alakuló küldöttközgyűlés kivételével – a 2007. március 31-én hivatalban lévő kamarai szervek, illetőleg tisztségviselők megbízatása megszűnik.

(3) Az (2) bekezdés szerinti soron kívüli kamarai választásokon azok a kamarai tagok választhatnak, illetve választhatóak meg küldöttnek, akik 2007. január 31. napjáig az érintett kamarai országos elnökség által az önkéntes kamarai tagokról vezetett nyilvántartásba (tagjegyzékbe) felvételüket kérik. Az alakuló küldöttközgyűlésbe való küldött ajánlás módját, illetve a küldöttek megválasztásának rendjét az országos elnökségek 2007. február 1-jét követően a nyilvántartásba bejelentkezettek létszáma alapján határozzák meg.

33. §

E törvény hatályba lépésével egyidejűleg

a) az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény 1. § (2) bekezdésének c) pontjában a „Magyar Orvosi Kamara” szövegrész helyébe „az ÁNTSZ illetékes megyei intézetének tisztifőorvosa”,

b) az Eütv. 110. §-a (16) bekezdésében az „Az illetékes szakmai kamara” szövegrész helyébe az „A működési nyilvántartást vezető szerv”

szöveg lép.

34. §

(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény, valamint

b) a Magyar Gyógyszerész Kamaráról szóló 1994. évi LI. törvény,

c) a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamaráról szóló 2003. évi LXXXIII. törvény,

d) a külföldiek önálló vállalkozóként történő gazdasági célú letelepedéséről szóló 1998. évi LXXXIII. törvény 4-5. §-ai,

e) az egészségügyet, illetőleg a gyógyszerellátást érintő egyes törvények módosításáról rendelkező 1999. évi LIII. törvény 1-31. §-ai, továbbá 48. § (1) bekezdésének a)-b) pontjai és (4) bekezdése,

f) az egészségügyet, a gyógyszerellátást, a szociális ellátást érintő egyes törvények jogharmonizációs célú, valamint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997.

évi LXXXIII. törvény, továbbá a társadalombiztosítási járulékfizetéssel és az egészségügyi hozzájárulással kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2001. évi LXX. törvény 4-6. §-ai, valamint 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja,

g) a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 72. §-a,

h) a gyógyszerészetet érintő egyes törvények módosításáról szóló 2002. évi XIV. törvény 2. §-a és 3. § (3) bekezdése,

i) az egyes szociális és egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2004. évi XXVI. törvény 35. §-a, 92-93. §-ai, valamint 94. §-a (4) bekezdésének l) pontja,

j) az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 30. §-a,

k) az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 5. §-a (1) bekezdésében az „a szakmai kamarák által kidolgozott” szövegrész.

(2) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy az egyes egészségügyi dolgozók általános szakmai-etikai szabályait, valamint a vétkes megszegésük esetén alkalmazandó jogkövetkezmények alkalmazásának általános rendjét tartalmazó Rendtartást rendeletében kiadja.

35. §

(1) Az Eütv. e törvény 28. § (6) bekezdésével megállapított 140/A. §-a szerinti Országos Etikai Tanács ülését első alkalommal az e törvény hatálybalépését követő 60 napon belüli időtartamra össze kell hívni. Az Országos Etikai Tanács az egészségügyi dolgozókra kiterjedő etikai-fegyelmi szabályzatot legkésőbb 2007. március 31-ig az egészségügyi miniszter elé terjeszti.

(2) A Megyei Etikai Bizottságok – az ÁNTSZ megyei intézeteinek szervezeti keretei között – 2007. március 31-ével megkezdik működésüket.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat célja, hogy az egészségügy területén működő szakmai kamarák működését újrászabályozza, egységes keretek között rendelkezve az egészségügy területén megfelelő képesítéssel, illetőleg szakképesítéssel foglalkoztatottak kamaraalakítási jogosultságáról.

A szakmai kamarák eddigi működése alapján megállapítható, hogy az egészségügy területén, kötelező tagsággal működő szakmai kamarák az eddigi működésük során nem kezelték a társadalom által elvárt súllyal a minőségvédelmi, minőségbiztosítási problémák megoldását és működtetését, erőforrásaikat és figyelmüket inkább az érdekvédelmi tevékenységre helyezték.

Ugyanakkor az egészségügyi szolgáltatások területén a minőségvédelem és a minőségbiztosítás megoldásának problémái ma már nem kizárólag a szakmát gyakorló személy, hanem a szolgáltatást nyújtó szervezet szintjén jelentkeznak, ebből következően a fogyasztó és szolgáltató közötti aszimmetria problémák jelentős része áttevődött az egészségügyi szolgáltatást végző személy és a beteg viszonylatából a szolgáltató szervezet és a beteg viszonylatába. Ennek keretében a szolgáltató szervezet felel a beteg felé a nevében eljáró személyek munkájának szakmai minőségéért is.

Ebből adódóan az állam számára továbbra is fennmaradt e szolgáltatási piacokon is a minőségvédelem, minőségbiztosítás megoldásának feladata.

A javaslat szerinti szabályozás egy olyan megoldásra történő áttérést céloz meg, amely a közforrásokat a minőségbiztosítás és minőségellenőrzés állami rendszerének kiteljesítésére koncentrálja, ugyanakkor a kamarákban nagyobb teret ad az önkéntes alapon felépülő önszabályozás működésének.

A javaslat a köztisztviselési kamarai rendszert úgy kívánja újrászabályozni, hogy az elősegítse az eredeti céloknak megfelelő kamarai tevékenységet, elsősorban – a testületi, szervezeti (ön)érdek-érvényesítés helyett – az egészségügyben dolgozók általános érdekeinek megfogalmazását és képviselését, nagyobb teret adjon a kamarákban az önkéntes alapon felépülő önszabályozásnak és öngazgatásnak, valamint fokozza a kamarák érdekeltiségét az egészségügyben dolgozókhoz, tagjaikhoz kapcsolódó szolgáltatások bővítésében.

A javaslat az egyes az egyes egészségügyi tevékenységek elhatárolásával létrehozandó szakmai kamarák megalakításával törekszik arra, hogy a jelenleg a foglalkozási, tevékenységbeli eltérésekből adódó aránytalanságot kiegyenlítse.

A javaslat értelmében az egészségügyi szakmai kamarák szabályozását az eddigi három – párhuzamos és egyöntetű szabályokon alapuló – kamarai törvény helyett egyetlen átfogó, keretjellegű törvény váltaná fel.

A javaslat a jelenleg működő szakmai kamarák – Magyar Orvosi Kamara, Magyar Gyógyszerész Kamara, és Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara – további folyamatos működését indítványozza a megváltozott tagsági viszonyok és a szükséges hatásköri felülvizsgálat mellett.

Az átalakuló szakmai kamarák továbbra is köztestületeknek minősülnének, ellátnák mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény a hatáskörükbe utal és közzéteszik – a továbbképzési program, a továbbképzés teljesítéséért megszerezhető pontszám és a továbbképzést szervező megjelölésével – az elfogadott szakmai továbbképzések jegyzékét

A javaslat a hatályos törvények rendelkezéseitől eltérően a kamarák tagsági jogviszonyát alapvetően új elvi alapra helyezi. Ennek lényege, hogy a kamarai tagság önkéntes lenne. A kamarai tag jogosult lenne a kamarai törvényben meghatározott szolgáltatások, tevékenységek igénybevételére, illetve a kamarát megillető jogosultságokban (pl. közreműködés a jogszabályok előkészítésében a kamarát érintő tervezetek véleményezése által) való aktív közreműködésre.

A tagság önkéntes vállalása elősegíti ezen köztestületek fokozottabb belső legitimációját, valamint a tisztségviselők működése iránti fokozottabb bizalmat.

A javaslat szerint létrejövő, az önkéntes tagság alapján működő kamarák – mivel várhatóan nem minden egészségügyben dolgozó lesz kamarai tag – nem járhatnak el valamennyi e területen tevékenykedő etikai ügyében.

A javaslat ezért az etikai eljárás lefolytatására valamennyi egészségügyi dolgozó vonatkozásában – a kamarai tagságtól függetlenül – egy új fórumrendszer felállítását indítványozza, és arról is rendelkezik, hogy olyan egységes etikai szabályok (normarendszer) megalkotása szükséges, amely az etikai eljárások lefolytatásának lehet az alapja. A kamarák tehát kizárólag a kamarai tagsággal összefüggő kamarai vétségek esetén (pl. tagdíj meg nem fizetése) folytathatnának le belső eljárást. Ebből adódóan egyértelműen elkülönülnek egymástól a kamarák által szabályozott és kamarai eljárással érintett, illetve az általános, a kamaráktól független szabályozásra épülő, mindenkre irányadó etikai kérdések.

Az orvosi, gyógyszerészi, egészségügyi szakdolgozói foglalkozás szakmai, illetőleg etikai szabályainak megalkotására az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szervezeti keretén belül, önálló jogi személyként az Országos Etikai Tanács működne mint az etikai kérdések legmagasabb szintű szabályozási, illetve végrehajtási fóruma.

A javaslat szerint az egészségügyi dolgozók magatartási szabályainak rendtartás keretében történő megalkotására vonatkozó eljárási szabályokat az egészségügyi törvény tartalmazná. A magatartási szabályokat az Országos Etikai Tanács készítené elő és fogadná el. Ezt követően a rendtartást jogszabály formájában, az egészségügyért felelős miniszter jóváhagyását követően lehetne megjelentetni. A jogszabályi forma biztosítja a Rendtartásban foglalt magatartási szabályok betartásához szükséges állami kényszerítő eszközök, szankciók igénybevételének lehetőségét.

A javaslatban foglalt átmeneti rendelkezések előírják 2007. március 31. napjáig a soron kívüli kamarai választások lebonyolítását, továbbá az új etikai szabályozási és eljárási rend ütemezett kialakítása, átalakítása érdekében azt, hogy 2007. március 31-ig létre kell hozni az etikai bizottságokat és az országos etikai tanácsot.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A javaslat rendezi az egészségügyi szakmai kamarák jogi státuszát az orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek, egészségügyi szakdolgozók önkormányzattal rendelkező szakmai, érdekképviselői köztestületeként határozva meg azokat.

A javaslat a jelenleg működő szakmai kamarák – Magyar Orvosi Kamara, Magyar Gyógyszerész Kamara, Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara – további működését kívánja szabályozni.

A javaslat a kamarák feladatait egy kétszintű kamarai szervezetrendszer területi szervezeteinek, illetve országos szerveinek a hatáskörébe utalja. E szervek feladataik önálló ellátásához szükséges jogi autonómiát, jogi személyiséget kapnak.

A javaslat a kamarák alakításának jogát minimális taglétszámhoz köti, külön rendelkezést alkalmazva a már működő, de minimális taglétszámot el nem érő kamarák további működésére, annak esetleges szünetelésére, és az ezen időszak alatt is ellátandó feladatokra.

A 2. §-hoz

A javaslat a kamarák feladatainak és hatásköreinek felsorolásával meghatározza azokat a jogi kereteket, amelyek között azok érdekképviselői, illetve szakmai jellege elsődlegesen kifejezésre juthat, és amelyek behatárolják a kamarák önkormányzati igazgatásának lényegi elemeit.

A javaslat módot ad arra, hogy a kamarák tevékenységének terjedelmét az állami, önkormányzati vagy egészségbiztosítási szervek feladatainak átvállalása a jogszabályok keretei között kibővíthesse.

A javaslat az általános belső feladatokon (alapszabály és etikai szabályok megalkotása) túl véleményezési, egyeztetési és együttműködési jogosítványokat biztosít a kamaráknak.

A véleményezési jog gyakorolható az egészségügyi tevékenység szervezeti vagy működési rendjét érintő állami, egészségbiztosítási döntések meghozatalánál, illetve a képzés, szakképzés, a szakmai továbbképzés követelményszintjének meghatározása tekintetében.

A 3. §-hoz

A javaslat a kamarák szervezeti felépítésének alapegységeként a területi szervezeteket határozza meg, amelyek megalakítására, szervezetére, tisztségviselőire és azok megválasztásának módjára, valamint feladataik ellátására a javaslat eltérő rendelkezéseinek a hiányában az alapszabály rendelkezései az irányadók.

A 4. §-hoz

A javaslat a kamarák működése szempontjából meghatározónak azok országos szerveit tekinti, a legfontosabb önkormányzati típusú döntések meghozatalának kizárólagos jogosultjaként ezen szerveket nevezi meg.

A kamarák legjelentősebb döntéseket meghozó fóruma a területi szervezetek választott küldötteiből, álló küldöttközgyűlés, melynek kizárólagos hatáskörébe tartozik az adott kamara alapszabályának, etikai szabályzatának megalkotása és módosítása, valamint az országos tisztségviselők, az országos etikai bizottság és az országos felügyelőbizottság tagjainak megválasztása, továbbá az országos felügyelőbizottság éves beszámolójának elfogadása.

A javaslat a küldöttközgyűlésben tanácskozási joggal rendelkező tagok közé sorolja az országos elnökség tagjait, az országos etikai bizottság, felügyelőbizottság, valamint az alapszabály szerint létrehozott más országos, állandó bizottságok elnökeit, továbbá az etikai kollégium elnökét.

A javaslat rendezi a közgyűlésen történő határozathozatal rendjét.

Az 5-6. §-okhoz

A javaslat a kamarai kötelezettségek, valamint jogosultságok végrehajtására, illetve gyakorlására országos ügyintéző szervek és tisztségviselők széles körét határozza meg az ellátandó ügyek típusától függően.

A javaslat az országos ügyintéző szervek között nevesíti az elnökséget, az etikai bizottságot, a felügyelőbizottságot és az etikai kollégiumot, emellett lehetőséget ad arra, hogy az alapszabály más állandó bizottságokat is felállítson, amelyek szintén az országos ügyintéző szervek közé tartoznak.

A javaslat az országos tisztségviselők között nevesíti az országos elnökség tagjait (elnök, alelnökök, főtitkár, titkárok), az etikai bizottság és a felügyelőbizottság tagjait, az alapszabály szerint szervezett más állandó bizottság, továbbá az etikai kollégium elnökeit, alelnökeit.

A javaslat meghatározza az országos tisztségviselők megválasztásának rendjét, valamint a tisztség betöltésének időtartamát.

A javaslat meghatározza az országos elnökség kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyek körét és az elnökségi ülésen történő döntéshozatal módját.

A 7-10. §-okhoz

A javaslat meghatározza az országos etikai bizottság és országos felügyelőbizottság megválasztásának rendjét, továbbá az országos felügyelőbizottság ellenőrzési jogkörét.

A javaslat szól az etikai kollégiumról, mely a kamarai tagsággal összefüggő etikai kérdésekben elvi állásfoglalások kiadására jogosult.

A javaslat meghatározza az országos ügyviteli vezető munkajogi státuszát, főbb feladatait. A rá vonatkozó képesítési követelmények, és részletes feladatot tekintetében a javaslat az alapszabály

A 11-13. §-okhoz

A javaslat valamennyi kamarai tisztségviselő, illetőleg az ügyintéző szervek nem tisztségviselő tagjait érintően állapítja meg a választásra, visszahívásra, összeférhetlenségre, valamint a tisztség megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket.

A javaslat a tisztségviselők megbízásának tekintetében időbeli korlátot állít azzal, hogy legfeljebb két egymást követő alkalommal teszi lehetővé azonos tisztségre való választásukat

Az összeférhetlenségre vonatkozó szabályozás célja az egymással ütköző többszörös személyi függőségi rendszerek kialakulásának megakadályozása a hozzátartozói kapcsolatrendszer szerepének kiiktatásán, a többes tisztségviselés lehetőségének kizárásán keresztül, illetőleg a lehetséges szakmai érdekeltségi, munkaügyi, valamint politikai érdekkollíziók kikerülésével.

Amennyiben a tisztségviselő megválasztását követően merül fel az összeférhetlenségi ok és az érintett önként nem tesz eleget azon kötelezettségének, hogy megszüntesse az összeférhetlenséget, a javaslat a megjelölt szerveket hatalmazza fel az összeférhetlenség kimondására.

A választott tisztségviselők felelősségének hatékonyabb érvényre juttatása érdekében a javaslat megteremti visszahívásuk lehetőségének törvényi kereteit. A visszahívás a megválasztó szerv, valamint a területi, illetőleg országos felügyelőbizottság számára teremti meg a folyamatos érdemi számonkérés lehetőségét. A visszahívással egyidejűleg kell megválasztani az új tisztségviselőt, illetve az ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagját a folyamatos működés biztosítása érdekében.

A 14. §-hoz

A javaslat felsorolja azokat a feltételeket, amelyek együttes fennállása esetén az érintett kamarai taggá válhat.

A kamarák szakmai köztestületi jellege abban nyilvánul meg, hogy a tagsági viszony létesítésének előfeltétele, hogy a kérelmező a választott kamarai tagság szerinti egészségügyi képesítéssel, szakképesítéssel rendelkezzen és ezen képesítéshez kötött tevékenységet folytasson, illetőleg a jövőben kívánja azt folytatni.

A kamarákba történő felvétel csak akkor tagadható meg, ha a javaslatban szabályozott okok miatt az érintett személy tagsági viszonyát a felvételét követően azonnal fel kellene függeszteni, illetőleg meg kellene szüntetni.

A tagfelvétel a javaslat szerint három esetben utasítható vissza. Egyrészt akkor, amikor a jelentkező nem felel meg a kamarai tagság létesítési feltételeinek, másrészt akkor, ha a jelentkezővel szemben olyan kifogás merül fel, ami tagsági viszony esetén a tagsági viszony a tagsági viszony megszüntetését vagy a kizárást vonná maga után, harmadrészt pedig akkor, ha a jelentkező cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll.

A 15. §-hoz

A javaslat meghatározza a tagok jogait és kötelezettségeit. A jogosultságok között megjelenik a tisztség viseléséhez való jog, valamint a kamara szolgáltatásainak,

tevékenységeinek igénybe vételéhez fűződő jog. A kötelezettségek részét képezi a tagdíjfizetés, valamint az alapszabályban, belső szabályzatban, illetőleg a választott tisztségből eredő kötelezettségek megtartása.

A 16. §-hoz

A javaslat részletesen szabályozza a tagfelvételi eljárást. A szabályozás célja az eljárás lefolytatására illetékes területi kamarai szervezet meghatározásával valamennyi, felvételi kérelem benyújtására jogosult személy felvételére illetékes kamarai területi szervezet kijelölése. Főszabályként a kérelmező azon területi szervezetnél kérheti tagfelvételét, amelynek alapszabály szerint meghatározott illetékességi területén a választott kamara szerinti egészségügyi tevékenységet folytat, illetve kíván folytatni. A javaslat szabályozza azt az esetet is, amikor a kérelmező az adott tevékenységet már nem folytatja, illetve azt, amikor több területi szervezet illetékességi területén folytatja az adott tevékenységet.

A javaslat a tagfelvételi eljárás törvényességi garanciáit is tartalmazza. A tagfelvételt elutasító döntés ellen az országos elnökséghez lehet fellebbezni. A másodfokú elutasító határozatot bíróság előtt lehet megtámadni. A bíróság a megtámadott határozatot a közigazgatási perekre vonatkozó szabályok szerint megváltoztathatja. Ebben az esetben a kamarai tagságot a bírósági döntés keletkezteti.

A 17. §-hoz

A javaslat a kamarai tagsági viszony felfüggesztésének eseteit tartalmazza. A javaslat a tagsági viszony felfüggesztése ellen a külön jogorvoslat lehetőségét nem biztosítja. Ez azért nem szükséges, mert olyan ténykérdésről van szó, amely vagy az érintett kezdeményezésén, vagy a kamara jogorvoslattal megtámadható etikai eljárási döntésén vagy pedig bíróság ítéletén alapul.

A javaslat rendelkezik a felfüggesztéssel érintett tagsági viszony helyreállítására vonatkozóan.

A 18-19. §-okhoz

A javaslat megjelöli azokat az okokat, amelyek fennállta esetén a tag tagsági viszonya megszűnik. E körben szabályozza a kamarai tag kizárásának lehetőségét, melyre akkor van mód, ha az érintett személyt a bíróság jogerős ítéletében egy évet meghaladó végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, illetőleg a kamarai tagság alapjául szolgáló foglalkozástól végleges hatállyal eltiltotta.

Amennyiben olyan okból szűnne meg a tagság, mely a kamarák mérlegelésétől függ, a jogorvoslat lehetősége biztosított.

A javaslat a külön rendelkezik a megszűnt tagsági viszony ismételt visszaállításának lehetőségéről. Ezek szerint a tagfelvételt ismételten kezdeményezni kell és ezzel egyidejűleg azt is igazolni kell, hogy a megszűnésre okot adó körülmény már nem áll fenn, illetőleg az egészségügyi tevékenység végzésének jogszabályban meghatározott időtartamot meghaladó megszakítása esetén igazolni kell az ilyen esetre előírt vizsga sikeres letételét is.

A javaslat rendelkezik arról is, hogy a tagsági viszony felfüggesztéséről, illetve megszüntetéséről szóló határozatot mely szervnek kell megküldeni.

A 20-24. §-okhoz

A javaslat etikai vétségnek minősíti a szakmai kamara etikai szabályzatában foglalt, kizárólag a kamarai tagsággal összefüggő etikai szabályok, továbbá az alapszabályban, illetőleg a szakmai kamara más belső szabályzatában foglalt vagy a választott tisztségből eredő kötelezettségek vétkes megszegését.

Amennyiben közalkalmazotti, közszolgálati jogviszonyban keretében álló személlyel szemben merül fel fegyelmi eljárás alapjául is szolgáló etikai vétség alapos gyanúja, a kamarai szerv a munkáltatónál kezdeményezi fegyelmi eljárás lefolytatását.

Amennyiben valamely kamarai szerv az egészségügyi tevékenység szakmai szabályai, illetőleg külön törvény szerint meghatározott szakmai-etikai szabályok megszegését észleli, a Megyei Etikai Tanács, illetve az ÁNTSZ értesítésére köteles.

A javaslat szabályozza a kamarai etikai eljárás megindításának szabályait és az elévülésre vonatkozó határidőket.

A teljes körű tényfeltárás és jogorvoslat biztosítása érdekében az eljárás kétfokú, emellett biztosított a legmagasabb szintű jogi védelem, vagyis a másodfokú határozat ellen bírói jogorvoslat igénybe vételére van lehetőség.

Eltérő rendelkezés hiányában a javaslat a kamarai etikai bizottság határozathozatalára a közigazgatási eljárásra vonatkozó szabályokat rendeli alkalmazni.

A javaslat az etikai eljárás során szüksége szerint írja elő a bizonyítási eljárás lefolytatását.

A 25-26. §-okhoz

A javaslat ötféle etikai büntetés – figyelmeztetés, megrovás, pénzbírság, felfüggesztés, kizárás – kiszabását teszi lehetővé. A felsorolt büntetések sokfélesége, jellege, esetleges együttes kiszabhatóságuk megfelelő lehetőséget ad az eljáró kamarai szerv számára az etikai vétség súlyához igazodó mérlegelésre.

A javaslat meghatározza az etikai bizottság határozathozatalához szükséges szavazatszámot.

A javaslat rendelkezik arról, hogy súlyosabb etikai büntetések kiszabása esetén a büntetés kiszabásáról értesíteni kell az érintett személy egészségügyi tevékenysége szerinti működési nyilvántartást vezető szervet.

Amennyiben indokolt a kizárás büntetés alkalmazását, a javaslat értelmében az etikai bizottság hivatalból – meghallgatás és tárgyalás nélkül – határoz.

A 27. §-hoz

A javaslat a kamarák állami felügyelete körében az egészségügyért felelős miniszter részére biztosít törvényességi felügyeleti jogkört.

A törvényességi felügyelet nem terjed ki az olyan ügyekre, amelyekben munkaügyi vitának, illetőleg bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

Jogsértés észlelése esetén a miniszter felhívja a kamarai szervet a jogsértés megszüntetésére, melynek elmaradása esetén bírósághoz fordulhat.

A szabályozás a jogsértő működés helyreállításának egyik eszközeként igénybe vehető felügyelő biztos rendszer részletszabályait alakítja ki az e jogköréből adódó eljárási jogosítványok, illetve összeférhetlenségi szabályok rögzítésével. A felügyelő biztos pártatlan eljárásának garanciájaként a javaslat a felügyelő biztos e minőségben végzett tevékenységét a jog eszközeivel védeni igyekszik. A felügyelő biztos számára az e jogkörében eljárva végzett tevékenysége tekintetében kamarai utasítás nem adható, és a javaslat ugyanezen tevékenységi kör tekintetében biztosítja a teljes, a jogkör megszűnését követő időszakra is kiterjedő mentességet bármely kamarai eljárás lefolytatásával szemben.

A javaslat az országos kamarai szervek kötelezettségévé teszi, hogy üléseik jegyzőkönyvét és a meghozott határozatokat hivatalból, a tisztségviselők döntéseit pedig felhívásra törvényességi ellenőrzés céljából az egészségügyért felelős miniszter rendelkezésére bocsássák.

A 28. §-hoz

A javaslat az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénynek a kamarai tevékenység újraszabályozásához kapcsolódó módosításait tartalmazza.

Az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásának vezetése a javaslat szerint a kamaráktól áttelepítésre kerül, ezért szükséges az Eütv.-ben a működési nyilvántartás vezetésére, az azt vezető szerv részére megküldendő adatok körére vonatkozó rendelkezések módosítása.

A javaslat az Eütv.-ben helyezi el az egészségügyi dolgozókra vonatkozó felelősségi szabályokat. Tekintettel arra, hogy az önkéntes tagság alapján működő kamarák – mivel vélhetőleg nem minden egészségügyben dolgozó lesz kamarai tag – nem járhatnak el valamennyi e területen dolgozó etikai ügyében, a javaslat az etikai eljárás valamennyi egészségügyi dolgozó vonatkozásában – a kamarai tagságtól függetlenül – egy új fórumrendszer felállítását indítványozza, egyben azt is kimondja, hogy olyan egységes etikai szabályok (normarendszer) megalkotása szükséges, amely az etikai eljárások lefolytatásának lehet az alapja..

Az orvosi, gyógyszerész, egészségügyi szakdolgozói foglalkozás szakmai, illetőleg etikai szabályainak megalkotására önálló jogi személyként egy Országos Etikai Tanács működne, mint az etikai kérdések legmagasabb szintű szabályozási, illetve végrehajtási fóruma.

Az Országos Etikai Tanács működése felett az egészségügyért felelős miniszter irányítási jogkört gyakorol.

A javaslat értelmében a magatartási szabályokat Rendtartás formájában az Országos Etikai Tanács készítené elő és fogadná el. Ezt követően a rendtartást jogszabály formájában, az egészségügyért felelős miniszter jóváhagyását követően lehetne megjelentetni.

A jogszabályi forma biztosítja a magatartási szabályok betartatásához szükséges állami kényszerítő eszközök, szankciók igénybevételi lehetőségét.

A javaslat részletesen meghatározza az etikai tanácsok összetételét, megbízatásuk időtartamát, illetőleg megszűnését, az etikai eljárás lefolytatásának szabályait, az eljárás garanciáit.

A javaslat az első fokú eljárást az egészségügyi dolgozó tevékenységének helye szerinti Megyei Etikai Tanács hatáskörébe utalja.

A másodfokú eljárást az Országos Etikai Tanács folytatja le, döntése ellen bírói felülvizsgálatnak van helye.

Az első- és másodfokon eljáró etikai tanácsok az alábbi büntetéseket szabhatják ki:

- a) a figyelmeztetés,
- b) a megrovás,
- c) a mindenkori minimálbér havi összegének tízszereséig terjedő pénzbírság,

Az etikai büntetés jogerős kiszabásáról az eljáró tanácsok kötelesek értesíteni az érintett személy munkáltatóját, az ÁNTSZ illetékes szervezetét, valamint az egészségügyi dolgozó tevékenysége szerinti működési nyilvántartást vezető szervet.

A 29. §-hoz

A javaslat meghatározza azokat a forrásokat, amelyek a kamarák működéséhez szükséges pénzügyi alapokat jelentik.

A 30-32. §-okhoz

A javaslat a törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A javaslat értelmében a kamarák a folyamatban lévő, etikai eljárásokat 2007. március 31-ig kötelesek lezárni és újat már nem is indíthatnak.

Rendezi a tagság önkéntes megújításának módját.

A javaslat előírja – az új szabályoknak megfelelően – 2007. március 31. napjáig a soron kívüli kamarai választások lebonyolítását.

A 33-35. §-hoz

A javaslat tartalmazza egyéb kapcsolódó törvényeknek a kamarai tevékenység újraszabályozása okán szükséges módosításait.

A javaslat az új etikai szabályozási és eljárási rend ütemezett kialakítása, átalakítása érdekében előírja azt is, hogy az Országos Etikai Tanács első ülését a törvény hatálybalépését követő 60 napon belül össze kell hívni, továbbá az egészségügyi dolgozókra kiterjedő etikai-fegyelmi szabályzatot 2007. március 31-ig az egészségügyért felelős miniszter elé kell terjeszteni. A Megyei Etikai Bizottságok ugyanezen határidőben kell megkezdjék működésüket.